

man fast ved saa længe som muligt og kæmper for at føre det igennem. Derfor er det rigtigt, som jeg har sagt med Henblik paa dette Forslag, at man skal ikke vifte med Aks for den hungrige Okse. Der skal man give noget, men ikke stille noget i Udsigt, som de aldrig faa. Nu siges der, at Beregninger ere nødvendige, for de Beregninger, vi have faaet hidtil om, hvor vidt Forslaget vil strække sig, ere ikke gyldige og kunne ikke slaa til. Det er rimeligt nok, at der maa ny Undersøgelser, ny Beregninger til, og jeg skal saamænd gerne medvirke til, at disse Undersøgelser kunde komme til at foregaa, saa at vi kunde faa nøjagtig Besked, saavidt det kan lade sig gøre, om, hvor vidt Forslaget rækker. Men jeg er overbevist om, at den Beregning, der er opstillet af den tidligere Finansminister, i alt Fald for saa vidt er rigtig, at vi kunne være visse paa, at det kræver meget store Midler og maaske fuldt ud de 4 Mill. Kr., der er nævnt, og vel at mærke: det er ikke 4 Millioner Kroner en Gang for alle, men 4 Millioner Kroner aarlig, ganske vist aftagende. Jeg skal gerne medvirke til, at disse Beregninger kunde komme til Stede, men det vil tage Tid. I Fjor bleve saadanne Beregninger ikke forlangte. Vi havde en almindelig Forhandling i Udvalget. Fra alle Sider erkendtes det, at der maatte skæres af Forslaget enten paa den ene Maade eller den anden; men da Ændringsforslag bleve indkaldte, kom der ingen. Hvad skulde der saa gøres ved Forslaget? Der var ikke andet at gøre end at vente, til der kom noget. Det er egentlig Stillingen. Jeg har nøgternt refereret, som det er. — Det ærede Medlem, som er min Sidemand, tog Ordet for at bekræfte, hvad jeg sagde, at vi havde haft Samtaler om denne Sag. Han talte med Varme for, hvad han kaldte de gamle Krigere. Han mente, at de ikke alle sammen havde bestilt alene det at drikke Øl ovre paa Fyn. Det har jeg heller ikke sagt, jeg har kun sagt, at en Del af de indkaldte ikke gjorde andet, end hvad Folk gør i Fredstid, og en Del af dem havde siddet ovre paa Fyn og drukket gammelt Øl. Men saa sagde han, at der sidder adskillige af disse gamle Krigere paa Fattiggaarde, og derfra vilde han, de skulde tages ud. Deri er jeg enig med det ærede Medlem. Jeg mener, vi kunde sørge for, at de hæderlige Mennesker, der have deltaget i Krigene, ikke skulde være under Fattigvæsenet. Det kunde vi arbejde hen til, og hvis det ærede Medlem mener, det er det, der skulde

komme ud af Forslaget, vil jeg gerne hjælpe til at faa det Resultat. Jeg synes ogsaa, det er nedværdigende, at Samfundet byder Folk, der ere hæderlige og gamle og have deltaget i Landets Forsvar, at de skulde sidde paa Fattiggaardene. Det støder mine Følelser i højeste Grad.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

J. C. Christensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning *vedtoges* dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om hemmelig Afstemning ved Rigsdagsvalg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2381.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Svend Høgsbro): Jeg finder ikke Anledning til nu at genoptage Drøftelsen af det foreliggende Forslags Indhold. Det er jo ikke til dette Tings Stilling til Sagen, at Interessen er knyttet. Den er tilstrækkelig kendt. Vi kende baade den hele og halve Modstand mod Forslaget, som findes her i Tinget, men vi kende ogsaa den stærke Tilslutning, denne Sag har faaet, idet Tinget to Gange har vedtaget dette Lovforslag med overvejende Flertal, den 20de Marts 1896 med 68 Stemmer mod 2, og den 10de November 1896, altsaa i sidste Samling, med 66 Stemmer mod 11. Nej, det, hvortil Interessen angaaende denne Sag knytter sig, er den høje Regerings og det andet Tings Stilling; den er det, vi ønske at lære at kende. Vi ønske at se, om denne Regering ligesom den forrige vil stille sig afvisende til Sagen, for saa vidt i Modsætning til den forforrige Regering, thi det har jeg tidligere haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at den